

opmærksomt paa, at Lovbestemmelsen i Forordningen af 24de Juli 1822 § 7 endnu staaer ved Magt.

Justitsministeren: Det første Endringsforslag, som her kommer i Betragtning, er stillet til § 58 og gaaer ud paa, at der i Loven skal optages en Bestemmelse om, at det stemplede Papir til Studsmaalbøger skal være til Taxten efter 4de Klasse Nr. 2. I Udkastets § 58 staaer det ikke nævnt, hvilken Sort stemplet Papir der skal bruges; der er blot sagt, at der skal bruges Papir, stemplet til den for Studsmaal anordnede Taxt. Jeg har dengang, da Udkastet blev skrevet, tænkt mig, at muligt en Forandring kunde ske i de Bestemmelser, der gjælde om stemplet Papir til Studsmaalbøger, og jeg troede da, at en saadan Forandring maatte gjøres uafhængig af Reglerne om Lyndeforholdet. Jeg troer heller ikke, at man lettelig skal gaae ind paa det Endringsforslag, der er stillet af Udvalget. Jeg har, efterat jeg havde seet det stillede Forslag, brevvexlet med Finansministeren, der paa det Bestemteste har erklæret sig imod dette Forslag. Han finder i og for sig ingen Anledning til, at der skeer Forandring i de nugældende Regler om Stempletpapir til Studsmaalbøger, og han mener i alt Fald, at, naar der skulde skee Forandring i Skatte-love som Anordningen om Stempletpapir, saa maatte det ikke skee tilfældigvis ved Forhandlingen her om en Lov af en ganske anden Bestaffenhed. Flere Gange har man jo i Rigsdagen talt om, at en og anden Bestemmelse i hin Forordning fører til Ubillighed, og ogsaa i det praktiske Liv have flere Bestemmelser i den gjældende Anordning om Stempletpapir ført til Ulemper. Alt dette kan vel lede til, at en Revision af den paagjældende Anordning vil finde Sted; under en saadan Revision vil da ogsaa det Spørgsmaal kunne fremkomme, hvilket Papir der kan ansees for det rigtige til at bruges til Studsmaalbøger. Det Tab, der vil opstaae for Finanterne, naar Udvalgets Forslag bliver taget tilfølgende, er dog vistnok heller ikke saa ganske ubetydeligt, at man uden at have tilstrækkelig Oplysning derom skulde vedtage nogen saadan Forandring. Jeg troer altsaa, at

man, hvis man ønsker Loven fremmet, skal afholde sig fra at vedtage en Bestemmelse, der ikke er nødvendig ved denne Leilighed.

De af Udvalget til §§ 60 og 61 gjorde Forslag ere vel ikke blotte Redaktionsforandringer; imidlertid er det, der efter Udvalgets Forslag skulde udelades af de paagjældende Paragrapher, saaledes som de findes optagne i Udkastet, ikke noget Væsentligt, og jeg har derfor ikke Noget imod de foreslaaede Forandringer til bemeldte to Paragrapher. — Til § 63 er foreslaaet, at Straffen af simpelt Fængsel og Fængsel paa Band og Brød for forsætligt at forkomme sin Studsmaalbog skulde falde bort, og Udvalget har istedet derfor sat Maximum af Mulcten noget højere. Udkastet har i saa Henseende med Hensyn til den anførte Bestemmelse holdt sig til den gjældende Forordning af 5te September 1832 § 6, som nævner Mulct eller nogle Dages Fængsel paa Band og Brød, men har søgt at betegne denne Regel noget nærmere ved at nævne simpelt Fængsel indtil 8 Dage eller Fængsel paa Band og Brød indtil 3 Dage. Imidlertid er Forseelsen, der omtales, ikke af den Bestaffenhed, at jeg anseer det nødvendigt at vedligeholde Straf af simpelt Fængsel og Fængsel paa Band og Brød for samme, og jeg skal derfor ikke have Noget imod det Forslag, Udvalget har gjort. Den ærede Ordfører bemærkede, at det i Udkastet nævnte Minimum skulde forhøies til 10 Rbd.; men der er Intet foreslaaet derom; det grund sig altsaa paa en Feiltagelse. — Forsaa vidt det er foreslaaet, at § 64 skulde falde bort, da staaer dette Forslag i nøie Forbindelse med hvad Udvalget har foreslaaet om, at det tredje Stykke af § 66 skulde udgaae, og ligeledes det første Stykke af § 68. Disse Dele staae afgjort i Forbindelse med hinanden, og naar de gaae ud af Udkastet, saa har Udvalget meent, at der skulde optages i § 66 en særegen Bestemmelse om Anmeldelse fra Huusbondens Side om det Lyende, han fæster eller affædiger, hvad Kjøbenhavn angaaer. Grunden til de Bestemmelser, der findes i Udkastet, og som saaledes efter Udvalgets Mening skulde gaae ud, er den, at man har anseet det for gavnligt, at man i Studsmaalbøger havde en saavidt muligt fortløbende Række af Paateg-